

PAPER 106
UNIVERSE LEVELS OF REALITY

It is not enough that the ascending mortal should know something of the relations of Deity to the genesis and manifestations of cosmic reality; he should also comprehend something of the relationships existing between himself and the numerous levels of existential and experiential realities, of potential and actual realities. Man's terrestrial orientation, his cosmic insight, and his spiritual directionization are all enhanced by a better comprehension of universe realities and their techniques of interassociation, integration, and unification.

The present grand universe and the emerging master universe are made up of many forms and phases of reality which, in turn, are existent on several levels of functional activity. These manifold existents and latents have been previously suggested in these papers, and they are now grouped for conceptual convenience in the following categories:

1. *Incomplete finites.* This is the present status of the ascending creatures of the grand universe, the present status of Urantia mortals. This level embraces creature existence from the planetary human up to, but not including, destiny attainers. It pertains to universes from early physical beginnings up to, but not including, settlement in light and life. This level constitutes the present periphery of creative activity in time and space. It appears to be moving outward from Paradise, for the closing of the present universe age, which will witness the grand universe attainment of light and life, will also and surely witness the appearance of some new order of developmental growth in the first outer space level.

POGLAVLJE 106
KOZMIČKE RAZINE STVARNOSTI

Nije dovoljno da uzlazni smrtnik upozna jedino osnovu odnosa Božanstva s porijeklom i ispoljenjima kozmičke stvarnosti; čovjek pored toga treba steći određeno poznavanje odnosa koji vladaju između njega i brojnih razina egzistencijalnih i eksperimentalnih stvarnosti, potencijalnih i aktualnih stvarnosti. Bolje poznavanje kozmičkih stvarnosti kao i vještine njihove međupovezanosti, integracije i ujedinjenja uveliko pomažu čovjekovoj zemaljskoj orijentaciji, kozmičkom uvidu i duhovnom usmjerenju.

Suvremeni veliki svemir i javljajući glavni svemir su načinjeni od mnogih oblika i faza stvarnosti koje, svaka za sebe, postoje na više razina funkcionalne aktivnosti. Ovi višestruki egzistenti i latenti već su sugerirani u ovom zapisu i ovom ih prilikom grupiramo kako bi olakšali konceptualni prikaz u slijedeće kategorije:

1. *Nekompletni finiti.* Ovo je trenutni status uzlaznih bića velikog svemira, trenutni status smrtnika Urantije. Ova razina obuhvaća stvorenja od ljudskih bića planetarne egzistencije do, ali ne i uključujući, bića koja postižu ostvarenje sudbine. Ona se odnosi na svemire od ranih fizičkih početaka do, ali ne i uključujući, uspostavu svjetla i života. Ova razina gradi trenutnu periferiju stvaralačke aktivnosti u vremenu i prostoru. Ona se naočigled kreće od Raja prema spoljašnjosti, kako okončanje suvremene kozmičke dobi treba posvjedočiti utemeljenje velikog svemira u stadiju svjetla i života, te definitivno posvjedočiti pojavu nekog novog reda razvojnog rasta u prvoj razini spoljašnjeg prostora.

2. *Maximum finites.* This is the present status of all experiential creatures who have attained destiny—destiny as revealed within the scope of the present universe age. Even universes can attain to the maximum of status, both spiritually and physically. But the term " maximum " is itself a relative term—maximum in relation to what? And that which is maximum, seemingly final, in the present universe age may be no more than a real beginning in terms of the ages to come. Some phases of Havona appear to be on the maximum order.

3. *Transcendentals.* This superfinite level (antecedently) follows finite progression. It implies the prefinite genesis of finite beginnings and the postfinite significance of all apparent finite endings or destinies. Much of Paradise-Havona appears to be on the transcendental order.

4. *Ultimates.* This level encompasses that which is of master universe significance and impinges on the destiny level of the completed master universe. Paradise-Havona (especially the circuit of the Father's worlds) is in many respects of ultimate significance.

5. *Coabsolutes.* This level implies the projection of experientials upon a supermaster universe field of creative expression.

6. *Absolutes.* This level connotes the eternity presence of the seven existential Absolutes. It may also involve some degree of associative experiential attainment, but if so, we do not understand how, perhaps through the contact potential of personality.

2. *Maksimalni Finiti.* Ovo je suvremeni status svih eksperimentalnih bića koja su postigla ostvarenje sudbine – sudbine kakva je obznanjena u okvirima suvremene kozmičke dobi. Svi svemiri mogu postići maksimalnu razinu statusa, kako duhovno tako i fizički. Ali riječ “maksimum” je sama po sebi relativna – maksimum u odnosu na što? Ono što je maksimalno i naočigled konačno u suvremenoj kozmičkoj dobi može biti ništa drugo nego istinski početak budućih doba. Čini se da su neke faze Havone dostigle maksimum statusa.

3. *Transcendentali.* Ova nadfinitna razina (antecedentno) slijedi finitno napredovanje. Ona podrazumijeva predfinitne korijene finitnih početaka i postfinitni smisao i značenje svih naočiglednih finitnih krajeva ili sudbina. Čini se da veliki dio Raja-Havone pripada transcendentalnom redu.

4. *Ultimati.* Ova razina obuhvaća to što ima smisao i značenje u pogledu glavnog svemira i što se nadovezuje na sudbinsku razinu upotpunjenog glavnog svemira. Raj-Havona (naročito krug Očevih svjetova) po mnogo čemu ima ultiman smisao i značenje.

5. *Koapsoluti.* Ova razina podrazumijeva iskustvenost na nadsvemirskom kozmičkom polju stvaralačkog izražaja.

6. *Apsoluti.* Ova razina u sebi nosi vječnost prisutnosti sedam egzistencijalnih Apsoluta. Ona štoviše može podrazumijevati određenu mjeru asocijativnog iskustvenog postignuća, ali ako je ovo slučaj, ne znamo kako bi to bilo moguće ako ne preko kontaktnog potencijala ličnosti.

7. *Infinity*. This level is pre-existential and postexperiential. Unqualified unity of infinity is a hypothetical reality before all beginnings and after all destinies.

These levels of reality are convenient compromise symbolizations of the present universe age and for the mortal perspective. There are a number of other ways of looking at reality from other-than-mortal perspective and from the standpoint of other universe ages. Thus it should be recognized that the concepts herewith presented are entirely relative, relative in the sense of being conditioned and limited by:

1. The limitations of mortal language.
2. The limitations of the mortal mind.
3. The limited development of the seven superuniverses.
4. Your ignorance of the six prime purposes of superuniverse development which do not pertain to the mortal ascent to Paradise.
5. Your inability to grasp even a partial eternity viewpoint.
6. The impossibility of depicting cosmic evolution and destiny in relation to all universe ages, not just in regard to the present age of the evolutionary unfolding of the seven superuniverses.
7. The inability of any creature to grasp what is really meant by pre-existentials or by postexperientials—that which lies before beginnings and after destinies.

Reality growth is conditioned by the circumstances of the successive universe ages. The central universe underwent no evolutionary change in the Havona age, but in the present epochs of the superuniverse age it is undergoing certain progressive changes induced by co-ordination with the

7. *Beskonačnost*. Ova razina je predegzistencijalna i postiskustvena. Neograničeno jedinstvo stvarnosti je hipotetska stvarnost prije svih početaka i poslije svih sudbina.

Ove razine stvarnosti predstavljaju ugodne kompromisne simbolizacije suvremene kozmičke dobi i moralne perspektive. Pored čovjekovog gledišta postoji i broj drugih načina gledanja na stvarnost kao i gledišta drugih kozmičkih doba. Stoga je bitno naglasiti da ovom prilikom izložimo koncepte koji su posve relativni u smislu uvjetovanosti i ograničenosti zbog:

1. Ograničenja jezika smrtnog bića.
2. Ograničenja smrtnog uma.
3. Ograničenog razvoja sedam nadsvemira.
4. Činjenice da čovjek nije upoznat sa šest osnovnih ciljeva nadsvemirskog razvoja koji se ne odnose na uspon smrtnog čovjeka do Raja.
5. Činjenice da čovjek nije u stanju shvatiti čak ni ograničeno gledište vječnosti.
6. Činjenice da nije moguće predočiti kozmičku evoluciju i sudbinu u odnosu na sva kozmička doba, a ne samo u odnosu na suvremeno doba evolutivnog razvoja sedam nadsvemira.
7. Nesposobnosti stvorenog bića da shvati pravo značenje bilo predegzistencijala ili postiskustvenosti – onoga što je prije početaka i poslije sudbina.

Rast stvarnosti je uvjetovan okolnostima slijeda kozmičkih doba. Dok u vrijeme Havone centralni svemir nije prošao procesom evolutivne promjene, u suvremenim epohama nadsvemiske dobi on prolazi određenim progresivnim promjenama koje su povezane s

evolutionary superuniverses. The seven superuniverses, now evolving, will sometime attain the settled status of light and life, will attain the growth limit for the present universe age. But beyond doubt, the next age, the age of the first outer space level, will release the superuniverses from the destiny limitations of the present age. Repletion is continually being superimposed upon completion.

These are some of the limitations which we encounter in attempting to present a unified concept of the cosmic growth of things, meanings, and values and of their synthesis on ever-ascending levels of reality.

PRIMARY ASSOCIATION OF FINITE FUNCTIONALS

The primary or spirit-origin phases of finite reality find immediate expression on creature levels as perfect personalities and on universe levels as the perfect Havona creation. Even experiential Deity is thus expressed in the spirit person of God the Supreme in Havona. But the secondary, evolutionary, time-and-matter-conditioned phases of the finite become cosmically integrated only as a result of growth and attainment. Eventually all secondary or perfecting finites are to attain a level equal to that of primary perfection, but such destiny is subject to a time delay, a constitutive superuniverse qualification which is not genetically found in the central creation. (We know of the existence of tertiary finites, but the technique of their integration is as yet unrevealed.)

This superuniverse time lag, this obstacle to perfection attainment, provides for creature participation in evolutionary growth. It thus makes it possible for the creature to enter into partnership with the Creator in the evolution of that

koordinacijom evolutivnih nadsvemira. Sedam nadsvemira, koji trenutno prolaze procesom evolucije, trebaju jednog dana postići utemeljenje u stadiju svjetla i života, dostići granice rasta suvremene svemirske dobi. Ali naredno doba, doba prve razine spoljašnjeg prostora, bez sumnje treba osloboditi nadsvemire od njihove današnje sudbine ograničenja. Preobilnost uvijek prati upotpunjenje.

Ovdje navodimo jedino dio ograničenja na koja nailazimo pri pokušaju predstave ujedinjene koncepcije kozmičkog rasta stvari, značenja i vrijednosti i njihove sinteze na sve višim razinama stvarnosti.

PRIMARNA VEZA FINITNIH FUNKCIONALA

Primarne faze finitne stvarnosti – faze koje vode porijeklo od duha – neposredno se ispoljavaju na razinama stvorenih bića kao savršene ličnosti i na kozmičkim razinama kao savršena tvorevina Havone. Iskustveno Božanstvo se tako izražava u duhu-osobi Boga kao Vrhovni Havone. Ali sekundarne, evolutivne, vremenski-prostorno uvjetovane faze finitnog postaju kozmički integrirane jedino kao rezultat rasta i postignuća. Dok s vremenom svi sekundarni ili usavršavajući finiti postižu razinu koja odgovara razini primarnog savršenstva, ova sudbina u sebi nosi vremensko zakašnjenje, konstitutivnu nadsvemirsku kvalifikaciju koja nije genetički prisutna u centralnoj tvorevini. (Upoznati smo s postojanjem tercijarnih finita, ali nam još nije obznanjena metoda njihove integracije.)

Ovo vremensko zakašnjenje koje vlada nadsvemirovom, ova zapreka pri postignuću savršenstva, pruža priliku stvorenim bićima za sudjelovanje u evolutivnom rastu. Zahvaljujući njemu, stvoreno biće može u procesu vlastite

selfsame creature. And during these times of expanding growth the incomplete is correlated with the perfect through the ministry of God the Sevenfold.

God the Sevenfold signifies the recognition by Paradise Deity of the barriers of time in the evolutionary universes of space. No matter how remote from Paradise, how deep in space, a material survival personality may take origin, God the Sevenfold will be found there present and engaged in the loving and merciful ministry of truth, beauty, and goodness to such an incomplete, struggling, and evolutionary creature. The divinity ministry of the Sevenfold reaches inward through the Eternal Son to the Paradise Father and outward through the Ancients of Days to the universe Fathers—the Creator Sons.

Man, being personal and ascending by spiritual progression, finds the personal and spiritual divinity of the Sevenfold Deity; but there are other phases of the Sevenfold which are not concerned with the progression of personality. The divinity aspects of this Deity grouping are at present integrated in the liaison between the Seven Master Spirits and the Conjoint Actor, but they are destined to be eternally unified in the emerging personality of the Supreme Being. The other phases of the Sevenfold Deity are variously integrated in the present universe age, but all are likewise destined to be unified in the Supreme. The Sevenfold, in all phases, is the source of the relative unity of the functional reality of the present grand universe.

evolucije postati partner Stvoritelja. Za vrijeme ovog ekspanzivnog rasta ono što je nepotpuno povezuje se sa savršenim zahvaljujući djelovanju Boga Sedmostrukog.

Bog Sedmostruki svjedoči činjenici da Rajsko Božanstvo priznaje postojanje vremenskih zapreka u evolutivnim svemirima prostora. Bez obzira na udaljenost od Raja, bez osvrtanja na dubinu prostora iz koje opstala materijalna ličnost vuče porijeklo, Bog Sedmostruki je prisutan i posvećen brižnom i suosjećajnom radu na promicanju istine, ljepote i dobrote ovako nepotpunom, napaćenom stvorenom biću evolutivnog porijekla. Božanska služba Sedmostrukog proteže se prema unutrašnjosti, u smjeru Vječnog Sina Rajskog Oca kao i prema spoljašnjosti, kroz Stare Dane do kozmičkih Očeva – Sinova Stvoritelja.

Čovjek, osobno biće koje se uspinje duhovnom progresijom, pronalazi osobnu i duhovnu božanstvenost Sedmostrukog; ali postoje i druge faze Sedmostrukog koje nisu povezane s progresijom ličnosti. Božanski aspekti ove grupacije Božanstva trenutno su integrirani u vezi između Sedam Glavnih Duhova i Spojenog Činitelja, dok im je suđeno da postanu vječno ujedinjeni u javljajućoj ličnosti Vrhovnog Bića. Druge faze Boga Sedmostrukog su integrirane ne druge načine u suvremenoj kozmičkoj dobi, dok im je svima suđeno ujedinjenje u Vrhovnom. Sedmostruki, u svim fazama, je izvor relativnog jedinstva funkcionalne stvarnosti suvremenog velikog svemira.

SECONDARY SUPREME FINITE INTEGRATION

As God the Sevenfold functionally coordinates finite evolution, so does the Supreme Being eventually synthesize destiny attainment. The Supreme Being is the deity culmination of grand universe evolution—physical evolution around a spirit nucleus and eventual dominance of the spirit nucleus over the encircling and whirling domains of physical evolution. And all of this takes place in accordance with the mandates of personality: Paradise personality in the highest sense, Creator personality in the universe sense, mortal personality in the human sense, Supreme personality in the culminating or experiential totaling sense.

The concept of the Supreme must provide for the differential recognition of spirit person, evolutionary power, and power-personality synthesis—the unification of evolutionary power with, and its dominance by, spirit personality.

Spirit, in the last analysis, comes from Paradise through Havona. Energy-matter seemingly evolves in the depths of space and is organized as power by the children of the Infinite Spirit in conjunction with the Creator Sons of God. And all of this is experiential; it is a transaction in time and space involving a wide range of living beings including even Creator divinities and evolutionary creatures. The power mastery of the Creator divinities in the grand universe slowly expands to encompass the evolutionary settling and stabilizing of the time-space creations, and this is the flowering of the experiential power of God the Sevenfold. It encompasses the whole gamut of divinity attainment in time and space from the Adjuster bestowals of the Universal Father to the life bestowals of the Paradise Sons. This is earned power, demonstrated power,

SEKUNDARNA VRHOVNA INTEGRACIJA FINITA

Kako Sedmostruki Bog funkcionalno koordinira finitnu evoluciju, tako Vrhovno Biće s vremenom sintetizira postignuće sudbine. Vrhovni je božanska kulminacija evolucije velikog svemira – fizička evolucija oko nukleusa-duha i s vremenom dominacija nukleusa-duha nad okruženjem rotirajućih domena fizičke evolucije. Sve ovo se odvija u skladu s mandatima ličnosti: Rajske ličnosti u najvišem smislu, ličnosti Stvoritelja u kozmičkom smislu, smrtne ličnosti u ljudskom smislu, Vrhovne ličnosti u kulminirajućem ili iskustveno sveobuhvatnom smislu.

Koncept Vrhovnog mora ostaviti prostora različitim načinima prepoznavanja osobe duha, kao evolutivne moći i kao sinteze moći-ličnosti – ujedinjenja evolutivne moći s duhom-ličnosti i kroz dominaciju duha-ličnosti.

Duh, na koncu konca, dolazi s Raja kroz Havonu. Energija-materija naočigled evoluiru u dubinama prostora i postaje organizirana u obliku moći zahvaljujući djelovanju djece Beskonačnog Duha u suradnji sa Sinovima Stvoriteljima Boga. Sve ovo je iskustveno; ovo je transakcija vremena i prostora koja obuhvaća široki raspon živih bića uključujući Božanske stvoritelje i evolutivna stvorenja. Moć-uprava Stvaralačkih božanstava u velikom svemiru polako se širi kako bi obuhvatila evolutivno utemeljenje i stabilizaciju vremensko-prostornih tvorevina i ovo predstavlja razvoj iskustvene moći Boga Sedmostrukog. Ovo obuhvaća cijeli gamut postignuća božanstva u vremenu i prostoru od darivanja Ispravljača koji predstavljaju dar Oca Svih do podarenja života koje je djelo Rajskih Sinova. Ovo je zaslužena moć,

experiential power; it stands in contrast to the eternity power, the unfathomable power, the existential power of the Paradise Deities.

This experiential power arising out of the divinity achievements of God the Sevenfold itself manifests the cohesive qualities of divinity by synthesizing—totalizing—as the almighty power of the attained experiential mastery of the evolving creations. And this almighty power in turn finds spirit-personality cohesion on the pilot sphere of the outer belt of Havona worlds in union with the spirit personality of the Havona presence of God the Supreme. Thus does experiential Deity culminate the long evolutionary struggle by investing the power product of time and space with the spirit presence and divine personality resident in the central creation.

Thus does the Supreme Being eventually attain to the embrace of all of everything evolving in time and space while investing these qualities with spirit personality. Since creatures, even mortals, are personality participants in this majestic transaction, so do they certainly attain the capacity to know the Supreme and to perceive the Supreme as true children of such an evolutionary Deity.

Michael of Nebadon is like the Paradise Father because he shares his Paradise perfection; so will evolutionary mortals sometime attain to kinship with the experiential Supreme, for they will truly share his evolutionary perfection.

God the Supreme is experiential; therefore is he completely experiencible. The existential realities of the seven Absolutes are not perceivable by the technique of experience; only the *personality realities* of the Father, Son, and Spirit can

demonstrirana moć, iskustvena moć; ona stoji u kontrastu s vječnom moći, nepojmljivom moći, egzistencijalnom moći Rajskih Božanstava.

Ova iskustvena moć koja izrasta iz božanskih postignuća Boga Sedmostrukog sama po sebi ispoljava kohezivne osobine božanstva sintetiziranjem – totaliziranjem – svemogućće moći postignutog iskustvenog ovladavanja evolutivnim tvorevinama. Sva ova presilna moć s druge strane nalazi koheziju duha-ličnosti na pilotskom planetu spoljašnjeg pojasa Havona svjetova u jedinstvu s duhom-ličnosti Havona prisutnosti Boga Vrhovnog. Na taj način ovo iskustveno Božanstvo postiže kulminaciju duge evolutivne bitke unošenjem duha-prisutnosti i božanske ličnosti koja prožima centralnu tvorevinu u proizvod moći vremena i prostora.

Na taj način Vrhovni s vremenom postiže obujmljenje svega što evoluiru u vremenu i prostoru dok u iste ove osobine unosi duh ličnosti. Kako stvorenja, uključujući smrtnike, imaju ličnost i kao osobe sudjeluju u ovoj veličanstvenoj transakciji, one definitivno postižu kapacitet za poznavanje Vrhovnog i za postignuće njegove spoznaje koju ostvaruju kao djeca ovog evolutivnog Božanstva.

Mihael iz Nebadona je kao Rajski Otac zbog toga što dijeli svoje Rajsko savršenstvo; tako će i evolutivni smrtnici jednog dana postići srodnost s iskustvenim Vrhovnim jer će uistinu dijeliti njegovo evolutivno savršenstvo.

Bog Vrhovni je iskustven; on se stoga potpuno može doživjeti u iskustvu. Egzistencijalne stvarnosti sedam Apsoluta ne mogu se spoznati vještinom iskustva; ličnosti finitnih stvorenih bića jedino mogu spoznati *stvarnosti*

be grasped by the personality of the finite creature in the prayer-worship attitude.

Within the completed power-personality synthesis of the Supreme Being there will be associated all of the absoluteness of the several triodities which could be so associated, and this majestic personality of evolution will be experientially attainable and understandable by all finite personalities. When ascenders attain the postulated seventh stage of spirit existence, they will therein experience the realization of a new meaning-value of the absoluteness and infinity of the triodities as such is revealed on subabsolute levels in the Supreme Being, who is experiencible. But the attainment of these stages of maximum development will probably await the co-ordinate settling of the entire grand universe in light and life.

TRANSCENDENTAL TERTIARY REALITY ASSOCIATION

The absonite architects eventuate the plan; the Supreme Creators bring it into existence; the Supreme Being will consummate its fullness as it was time created by the Supreme Creators, and as it was space forecast by the Master Architects.

During the present universe age the administrative co-ordination of the master universe is the function of the Architects of the Master Universe. But the appearance of the Almighty Supreme at the termination of the present universe age will signify that the evolutionary finite has attained the first stage of experiential destiny. This happening will certainly lead to the completed function of the first experiential Trinity—the union of the Supreme Creators, the Supreme Being, and the Architects of the Master

ličnosti Oca, Sina i Duha kad se odaju stavu koji predstavlja spoj molitve i obožavanja.

S upotpunjenjem sinteze moći-ličnosti Vrhovnog Bića bit će povezana sva apsolutnost više triodita koji se na ovaj način mogu povezati, i sve finitne ličnosti će biti u stanju iskustveno postići i razumjeti ovu veličanstvenu ličnost evolucije. Kad uzlazna bića postignu postuliranu sedmu fazu egzistencije duha, ona postižu ostvarenje novih značenja-vrijednosti apsolutnosti i beskonačnosti triodita koji se obznanjuju na podapsolutnim razinama u Vrhovnom Biću, koje se može doživjeti u iskustvu. Ali postignuće ovih stadija maksimalnog razvoja vjerovatno treba sačekati koordinirano utemeljenje cijelog velikog svemira u stadiju svjetla i života.

TRANSCENDENTALNA TERCIJARNA ASOCIJACIJA STVARNOSTI

Apsonitni arhitekti izgrađuju nacrt; Vrhovni Stvoritelji ga ostvaruju; Vrhovno Biće treba sprovesti njegovo upotpunjenje koje Vrhovni Stvoritelji ostvaruju u vremenu, onako kako ga u prostoru najavljuju Glavni Arhitekati.

Za suvremene dobi administrativna koordinacija glavnog svemira je djelo Arhitekata Glavnog Svemira. Ali pojava Svemogućeg Vrhovnog pri terminaciji suvremene dobi signalizira da je evolutivni finit ostvario prvu razinu iskustvene sudbine. Ova pojava zasigurno treba rezultirati upotpunjenim djelovanjem prvog iskustvenog Trojstva – jedinstvom Vrhovnih Stvoritelja, Vrhovnog Bića i Arhitekata Glavnog Svemira. Ovom je Trojstvu suđeno da

Universe. This Trinity is destined to effect the further evolutionary integration of the master creation.

The Paradise Trinity is truly one of infinity, and no Trinity can possibly be infinite that does not include this original Trinity. But the original Trinity is an eventuality of the exclusive association of absolute Deities; subabsolute beings had nothing to do with this primal association. The subsequently appearing and experiential Trinities embrace the contributions of even creature personalities. Certainly this is true of the Trinity Ultimate, wherein the very presence of the Master Creator Sons among the Supreme Creator members thereof betokens the concomitant presence of actual and bona fide creature experience *within* this Trinity association.

The first experiential Trinity provides for group attainment of ultimate eventualities. Group associations are enabled to anticipate, even to transcend, individual capacities; and this is true even beyond the finite level. In the ages to come, after the seven superuniverses have been settled in light and life, the Corps of the Finality will doubtless be promulgating the purposes of the Paradise Deities as they are dictated by the Trinity Ultimate, and as they are power-personality unified in the Supreme Being.

Throughout all the gigantic universe developments of past and future eternity, we detect the expansion of the comprehensible elements of the Universal Father. As the I AM, we philosophically postulate his permeation of total infinity, but no creature is able experientially to encompass such a postulate. As the universes expand, and as gravity and love reach out into time-organizing space, we are able to understand more and more of the First Source and Center. We observe gravity action penetrating the space presence of the Unqualified Absolute, and

sprovede dalju evolutivnu integraciju glavne tvorevine.

Rajsko Trojstvo je istinski beskonačno, a ni jedno Trojstvo ne može biti beskonačno ako ne obuhvaća ovo izvorno Trojstvo. Ali izvorno Trojstvo je eventualnost isključive povezanosti apsolutnih Božanstava; podapsolutna bića nisu bila povezana s ovom praiskonskom vezom. Novija iskustvena Trojstva štoviše obuhvaćaju djelovanja ličnosti stvorenih bića. Ovo je definitivno istina kad se radi o Trojskom Ultimatu, gdje sama prisutnost Glavnih Sinova Stvoritelja među pripadnicima Vrhovnih Stvoritelja označava istovremenu prisutnost aktualnog i bonificiranog iskustva *unutar* ove veze Trojstva.

Prvo iskustveno Trojstvo osigurava grupno postignuće ultimnih eventualnosti. Grupne povezanosti imaju sposobnost anticipacije, štoviše transcendentiranja, individualnih sposobnosti; ovo je istina i iznad finitne razine. U budućim dobima, nakon što se sedam nadsvemira utemelji u stadiju svjetla i života, Zbor Finalnosti će nesumnjivo promaknuti ciljeve Rajskih Božanstava kako ih diktiraju Trojski Ultimati i kao što su isti ujedinjeni preko moći-ličnosti Vrhovnog Bića.

U svim događajima gigantskog kozmičkog razvoja prošle i buduće vječnosti, spoznajemo ekspanziju razumljivih elemenata Oca Svih. Kao JA JESAM, mi filozofski postuliramo njegovo prožimanje cjelokupne beskonačnosti, ali ni jedno stvorenje ne može iskustveno obuhvatiti ovaj postulat. Kako se svemir širi i kako gravitacija i ljubav prodiru u vremensko-organizirajući prostor, u stanju smo shvatiti sve više Prvog Izvora i Centra. Možemo osjetiti prostornu prisutnost Neograničenog Apsoluta i

we detect spirit creatures evolving and expanding within the divinity presence of the Deity Absolute while both cosmic and spirit evolution are by mind and experience unifying on finite deity levels as the Supreme Being and are co-ordinating on transcendental levels as the Trinity Ultimate.

ULTIMATE QUARTAN INTEGRATION

The Paradise Trinity certainly co-ordinates in the ultimate sense but functions in this respect as a self-qualified absolute; the experiential Trinity Ultimate co-ordinates the transcendental as a transcendental. In the eternal future this experiential Trinity will, through augmenting unity, further activate the eventuating presence of Ultimate Deity.

While the Trinity Ultimate is destined to co-ordinate the master creation, God the Ultimate is the transcendental power-personalization of the directionization of the entire master universe. The completed eventuation of the Ultimate implies the completion of the master creation and connotes the full emergence of this transcendental Deity.

What changes will be inaugurated by the full emergence of the Ultimate we do not know. But as the Supreme is now spiritually and personally present in Havona, so also is the Ultimate there present but in the absonite and superpersonal sense. And you have been informed of the existence of the Qualified Vicegerents of the Ultimate, though you have not been informed of their present whereabouts or function.

But irrespective of the administrative repercussions attendant upon the emergence of Ultimate Deity, the personal values of his

detektirati evolucija bića duha i ekspanziju u božanskoj prisutnosti Božanstva Apsoluta dok se kozmička evolucija i evolucija duha sjedinjuju umom i iskustvom na finitnim razinama božanstva kao Vrhovno Biće i koordiniraju na transcendentalnim razinama kao Trojski Ultimati.

ULTIMNA KVARTANSKA INTEGRACIJA

Rajsko Trojstvo nesumnjivo koordinira u ultimnom smislu ali djeluje u ovom pogledu kao samoograničeni apsolut; iskustveno Ultimno Trojstvo koordinira transcendentalno kao transcendental. U vječnoj budućnosti ovo iskustveno Trojstvo treba, uz pomoć sve većeg ujedinjenja, dalje aktivirati javljajuću prisutnost Ultimnog Božanstva.

Dok je Ultimnom Trojstvu suđeno da bude koordinator glavne tvorevine, Ultimni Bog je transcendentalna moć-personalizacija upravljenja cijelog glavnog svemira. Upotpunjena pojava Ultimnog podrazumijeva upotpunjenje glavne tvorevine i obilježava punu pojavu ovog transcendentalnog Božanstva.

Nije nam poznato koje će pojave biti uvedene s punom pojavom Ultimnog. Ali kako je Vrhovni trenutno duhovno i osobno prisutan u Havoni, Ultimni je tako prisutan u istim ovim prostranstvima u apsonitnom i nadosobnom smislu. A već ste upoznati s postojanjem Ograničenih Namjesnika Ultimnog, premda niste upoznati s njihovom lokacijom ili djelovanjem.

Ali bez obzira na administrativne odraze koji prate pojavu Ultimnog Božanstva, osobne vrijednosti njegove transcendentalne

transcendental divinity will be experientible by all personalities who have been participants in the actualization of this Deity level. Transcendence of the finite can lead only to ultimate attainment. God the Ultimate exists in transcendence of time and space but is nonetheless subabsolute notwithstanding inherent capacity for functional association with absolutes.

COABSOLUTE OR FIFTH-PHASE ASSOCIATION

The Ultimate is the apex of transcendental reality even as the Supreme is the capstone of evolutionary-experiential reality. And the actual emergence of these two experiential Deities lays the foundation for the second experiential Trinity. This is the Trinity Absolute, the union of God the Supreme, God the Ultimate, and the Unrevealed Consummator of Universe Destiny. And this Trinity has theoretical capacity to activate the Absolutes of potentiality—Deity, Universal, and Unqualified. But the completed formation of this Trinity Absolute could take place only after the completed evolution of the entire master universe, from Havona to the fourth and outermost space level.

It should be made clear that these experiential Trinities are correlative, not only of the personality qualities of experiential Divinity, but also of all the other-than-personal qualities which characterize their attained Deity unity. While this presentation deals primarily with the personal phases of the unification of the cosmos, it is nonetheless true that the impersonal aspects of the universe of universes are likewise destined to undergo unification as is illustrated by the power-personality synthesis now going on in connection with the evolution of the Supreme Being. The spirit-personal qualities of the

božanstvenosti mogu doživjeti sve ličnosti koje sudjeluju u aktualiziranju ove razine Božanstva. Transcendentiranje finitnog jedino može voditi postignuću ultimnog. Ultimni Bog postoji u transcendenciji vremena i prostora, ali je podapsolutan unatoč unutarnjem kapacitetu za funkcionalo povezivanje s apsolutima.

KOAPSOLUTNA ILI PETA FAZA ASOCIJATIVNOSTI

Ultimni je vrhunac transcendentalne stvarnosti upravo kao što je Vrhovni vršni kamen evolutivno-iskustvene stvarnosti. Aktualna pojava ovih dvaju iskustvenih Božanstava polaže temelje za drugo iskustveno Trojstvo. Ovo je Trojstvo Apsolut, ujedinjenje Vrhovnog Boga, Ultimnog Boga i Neobznanjenog Sprovoditelja Kozmičke Sudbine. Ovo Trojstvo ima teoretski kapacitet za aktivaciju Apsoluta potencijalnosti – Božanstva, Univerzala i Neograničenosti. Ali do upotpunjene formacije ovog Trojstva Apsoluta jedino može doći nakon upotpunjenja evolucije cijelog velikog svemira, od Havone do četvrte ili spoljašnje razine prostora.

Treba biti jasno da su ova iskustvena Trojstva korelativna, ne samo u pogledu osobina ličnosti iskustvenog Božanstva, već i u neosobnim osobinama koje obilježavaju njihovo postignuće jedinstva Božanstva. Dok se ova prezentacija prvenstveno bavi osobnim fazama kozmičkog ujedinjenja, svejedno je istina da je neosobnim aspektima svemira nad svemirima također suđeno postignuće ujedinjenja kao što se može vidjeti u sintezi moći-ličnosti koja se trenutno sprovodi u evoluciji Vrhovnog Bića. Ove osobine duha-osobnosti Vrhovnog ne mogu se odvojiti od

Supreme are inseparable from the power prerogatives of the Almighty, and both are complemented by the unknown potential of Supreme mind. Neither can God the Ultimate as a person be considered apart from the other-than-personal aspects of Ultimate Deity. And on the absolute level the Deity and the Unqualified Absolutes are inseparable and indistinguishable in the presence of the Universal Absolute.

Trinities are, in and of themselves, not personal, but neither do they contravene personality. Rather do they encompass it and correlate it, in a collective sense, with impersonal functions. Trinities are, then, always *deity* reality but never *personality* reality. The personality aspects of a trinity are inherent in its individual members, and as individual persons they are not that trinity. Only as a collective are they trinity; that *is* trinity. But always is trinity inclusive of all encompassed deity; trinity is deity unity.

The three Absolutes—Deity, Universal, and Unqualified—are not trinity, for all are not deity. Only the deified can become trinity; all other associations are triunities or triodities.

ABSOLUTE OR SIXTH-PHASE INTEGRATION

The present potential of the master universe is hardly absolute, though it may well be near-ultimate, and we deem it impossible to achieve the full revelation of absolute meaning-values within the scope of a subabsolute cosmos. We therefore encounter considerable difficulty in attempting to conceive of a total expression of the limitless possibilities of the three Absolutes or even in attempting to visualize the experiential

povlastica moći Vrhovnog i obje su upotpunjene nepoznatim potencijalnom Vrhovnog uma. Bog Ultimni ne može kao osoba biti uveden pod neosobne aspekte Ultimnog Božanstva. Ali na apsolutnim razinama Božanstva. Tako se ni Neograničeni Apsoluti se ne mogu odvojiti i razlikovati u prisutnosti Univerzalnog Apsoluta.

Sama po sebi, trojstva nisu osobna, niti su u sukobu s ličnosti. Ona prije obuhvaćaju i usklađuju ličnost, u kolektivnom smislu, s neosobnim djelovanjima. Trojstva su, tako, uvijek stvarnost *božanstva*, a nikad stvarnost *ličnosti*. Osobni aspekti trojstva počivaju u njegovim individualnim pripadnicima, ali kao individualne osobe oni nisu to trojstvo. Oni su trojstvo jedino kolektivno; to *je* trojedinstvo. Ali trojstvo uvijek uključuje svo obuhvaćeno božanstvo; trojstvo je božanstvo u jedinstvu.

Tri Apsoluta – Božanstvo, Univerzal i Neograničeni – nisu trojstvo; oni svi nisu božanstvo. Jedino ono što je obožanstvljeno postaje trojstvo; sve druge asocijacije su trojedinstva ili trioditi.

APSOLUTNA ILI ŠESTA FAZA INTEGRACIJE

Suvremeni potencijal glavnog svemira se teško može smatrati apsolutnim, premda može biti približno ultiman; smatramo da je nemoguće postići puno otkrivenje apsolutnih značenja-vrijednosti u okvirima podapsolutnog kozmosa. Stoga nailazimo na bitnu teškoću pri pokušaju shvaćanja sveobuhvatnog izražaja neograničenih mogućnosti triju Apsoluta ili štoviše pri pokušaju vizualizacije iskustvene

personalization of God the Absolute on the now impersonal level of the Deity Absolute.

The space-stage of the master universe seems to be adequate for the actualization of the Supreme Being, for the formation and full function of the Trinity Ultimate, for the eventuation of God the Ultimate, and even for the inception of the Trinity Absolute. But our concepts regarding the full function of this second experiential Trinity seem to imply something beyond even the wide-spreading master universe.

If we assume a cosmos-infinite—some illimitable cosmos on beyond the master universe—and if we conceive that the final developments of the Absolute Trinity will take place out on such a superultimate stage of action, then it becomes possible to conjecture that the completed function of the Trinity Absolute will achieve final expression in the creations of infinity and will consummate the absolute actualization of *all* potentials. The integration and association of ever-enlarging segments of reality will approach absoluteness of status proportional to the inclusion of all reality within the segments thus associated.

Stated otherwise: The Trinity Absolute, as its name implies, is really absolute in total function. We do not know how an absolute function can achieve total expression on a qualified, limited, or otherwise restricted basis. Hence we must assume that any such totality function will be unconditioned (in potential). And it would also appear that the unconditioned would also be unlimited, at least from a qualitative standpoint, though we are not so sure regarding quantitative relationships.

Personalizacije Boga Apsoluta na ovoj neosobnoj razini Božanstva Apsoluta.

Čini se da je prostor kao stadij glavnog svemira adekvatno prikladan za aktualiziranje Vrhovnog Bića, za formiranje i puno djelovanje Trojstva Ultimnog, za javljanje Boga Ultimnog i štoviše za rađanje Trojstva Apsoluta. Ali naše ideje u vezi punog djelovanja drugog iskustvenog Trojstva obuhvaćaju ideje koje prelaze granice prostranog glavnog svemira.

Ako zamislimo kozmos-infinīt – neki neograničeni kozmos koji prevazilazi granice glavnog svemira – i ako zamislimo da se finitni razvoji Apsolutnog Trojstva trebaju odigrati na tako nadultimnom podiju djelovanja, moguće je zamisliti da upotpunjeno djelovanje Trojstva Apsoluta treba dostići konačni izražaj u tvorevinama beskonačnosti i da treba sprovesti apsolutnu aktualizaciju *svih* potencijala. Integracija i asocijacija ekspanzivnih segmenata stvarnosti prilazi razinama apsolutnosti statusa koji je proporcionalan uvođenju cjelokupne stvarnosti u okvire ovako povezanih segmenata.

Drugim riječima: Trojstvo Apsolut, kako samo ime govori, uistinu je apsolut u totalnom djelovanju. Ne znamo kako apsolut može postići puni izražaj na uvjetovanim, ograničenim i na druge načine restriktiranim osnovama. Stoga moramo prepostaviti da ovakvo sveobuhvatno djelovanje treba biti neuvjetovano (u potencijalu). Štoviše, čini se da ono što je neuvjetovano također treba biti neograničeno, ako ništa drugo s kvalitativnog gledišta, premda nismo tako sigurni u pogledu kvantitativnih odnosa.

Of this, however, we are certain: While the existential Paradise Trinity is infinite, and while the experiential Trinity Ultimate is subinfinite, the Trinity Absolute is not so easy to classify. Though experiential in genesis and constitution, it definitely impinges upon the existential Absolutes of potentiality.

While it is hardly profitable for the human mind to seek to grasp such faraway and superhuman concepts, we would suggest that the eternity action of the Trinity Absolute may be thought of as culminating in some kind of experientialization of the Absolutes of potentiality. This would appear to be a reasonable conclusion with respect to the Universal Absolute, if not the Unqualified Absolute; at least we know that the Universal Absolute is not only static and potential but also associative in the total Deity sense of those words. But in regard to the conceivable values of divinity and personality, these conjectured happenings imply the personalization of the Deity Absolute and the appearance of those superpersonal values and those ultrapersonal meanings inherent in the personality completion of God the Absolute—the third and last of the experiential Deities.

FINALITY OF DESTINY

Some of the difficulties in forming concepts of infinite reality integration are inherent in the fact that all such ideas embrace something of the finality of universal development, some kind of an experiential realization of all that could ever be. And it is inconceivable that quantitative infinity could ever be completely realized in finality. Always there must remain unexplored possibilities in the three potential Absolutes which no quantity of experiential

U ovo smo, međutim, sigurni: Dok je egzistencijalno Rajsko Trojstvo beskonačno i dok je iskustveno Ultimno Trojstvo podbeskonačno, Trojstvo Apsolut se ne može tako lako klasificirati. Premda je iskustveno u porijeklu i građi, definitivno se nadograđuje na egzistencijalne Apsolute potencijalnosti.

Dok ljudskom umu teško može biti od velike koristi da pokuša shvatiti tako daleke i nadljudske koncepte, sugeriramo da se djelovanje vječnosti Trojstva Apsoluta može smatrati kulminacijom u nekoj vrsti iskustvenosti Apsoluta potencijalnosti. Ovo može djelovati kao realističan zaključak u vezi Univerzalnog Apsoluta, ako ne i Neograničenog Apsoluta; ako ništa drugo, znamo da Univerzalni Apsolut nije jedino statičan i potencijalan, već je također asocijativan u cjelokupnom smislu Božanstvenosti tih svjetova. Ali u pogledu shvatljivih vrijednosti božanstva i ličnosti, ove pretpostavke podrazumijevaju personalizaciju Božanstva Apsoluta i pojavu tih nadosobnih vrijednosti i ultraosobnih značenja koja počivaju u upotpunjenju ličnosti Boga Apsoluta – trećeg i posljednjeg iskustvenog Božanstva.

FINALNOST SUDBINE

Određene teškoće u formiranju koncepta beskonačne integracije stvarnosti ulaze u sastav činjenice da sve takve ideje obuhvaćaju dio finalnosti kozmičkog razvoja, određenu vrstu iskustvene realizacije svega što ikad može postojati. Nezamislivo je da kvantitativna beskonačnost ikad može biti potpuno realizirana u finalnosti. Uvijek će postojati neistražene mogućnosti u tri potencijalna Apsoluta koja nikakva mjera iskustvenog

development could ever exhaust. Eternity itself, though absolute, is not more than absolute.

Even a tentative concept of final integration is inseparable from the fruitions of unqualified eternity and is, therefore, practically nonrealizable at any conceivable future time.

Destiny is established by the volitional act of the Deities who constitute the Paradise Trinity; destiny is established in the vastness of the three great potentials whose absoluteness encompasses the possibilities of all future development; destiny is probably consummated by the act of the Consummator of Universe Destiny, and this act is probably involved with the Supreme and the Ultimate in the Trinity Absolute. Any experiential destiny can be at least partially comprehended by experiencing creatures; but a destiny which impinges on infinite existentials is hardly comprehensible. Finality destiny is an existential-experiential attainment which appears to involve the Deity Absolute. But the Deity Absolute stands in eternity relationship with the Unqualified Absolute by virtue of the Universal Absolute. And these three Absolutes, experiential in possibility, are actually existential and more, being limitless, timeless, spaceless, boundless, and measureless—truly infinite.

The improbability of goal attainment does not, however, prevent philosophical theorizing about such hypothetical destinies. The actualization of the Deity Absolute as an attainable absolute God may be practically impossible of realization; nevertheless, such a finality fruition remains a theoretical possibility. The involvement of the Unqualified Absolute in some inconceivable cosmos-infinite may be measurelessly remote in the futurity of endless eternity, but such a hypothesis is

razvoja ne može iscrpiti. Sama vječnost, premda apsolutna, nije više nego apsolutna.

Čak se ni tentativni koncept finalne integracije ne može odvojiti od plodova neograničene vječnosti i stoga je praktično neostvariv u bilo kakvoj zamislivoj budućnosti.

Sudbina se temelji djelovanjem slobodne volje Božanstava koja čine Rajsko Trojstvo; sudbina se temelji u prostranstvima prostora triju velikih potencijala čija apsolutnost obuhvaća mogućnosti sveg budućeg razvoja; sudbina se vjerovatno sprovodi djelovanjem Sprovoditelja Kozmičke Sudbine i ovo djelovanje vjerovatno obuhvaća Vrhovno i Ultimno u Trojstvu Apsolutu. Iskustvena bića ako ništa drugo mogu djelomično shvatiti iskustvenu sudbinu; ali čovjeku teško može biti shvatljiva sudbina koja se nadograđuje na beskonačne potencijale. Finalnost sudbine je egzistencijalno-iskustveno postignuće koje se naočigled razvija u Božanstvu Apsolutu. Ali Božanstvo Apsolut stoji u odnosu vječnosti naspram Neograničenog Apsoluta djelovanjem Univerzalnog Apsoluta. Ova tri Apsoluta, iskustvena u mogućnosti, zapravo su egzistencijalna te su štoviše, kako su neograničena, bezvremena, bezprostorna, neobvezana i neizmjerena – istinski beskonačna.

Mala vjerovatnoća postignuća određenog cilja ne staje na put formiranju filozofskih teorija o mogućim sudbinama. Moguće da se aktualiziranje Božanstva Apsoluta kao dostižnog apsolutnog Boga ne može praktično ostvariti; ali ovakvi finalni plodovi svejedno predstavljaju teoretsku mogućnost. Angažman Bezuvjetnog Apsoluta u nekom neshvatljivom kozmosu-infinitu može biti neizmjereno udaljen u budućnosti beskrajne vječnosti, ali takva hipoteza svejedno ostaje validna.

nonetheless valid. Mortals, morontians, spirits, finaliters, Transcendentalers, and others, together with the universes themselves and all other phases of reality, certainly do have a *potentially final destiny that is absolute in value*; but we doubt that any being or universe will ever completely attain all of the aspects of such a destiny.

No matter how much you may grow in Father comprehension, your mind will always be staggered by the unrevealed infinity of the Father-I AM, the unexplored vastness of which will always remain unfathomable and incomprehensible throughout all the cycles of eternity. No matter how much of God you may attain, there will always remain much more of him, the existence of which you will not even suspect. And we believe that this is just as true on transcendental levels as it is in the domains of finite existence. The quest for God is endless!

Such inability to attain God in a final sense should in no manner discourage universe creatures; indeed, you can and do attain Deity levels of the Sevenfold, the Supreme, and the Ultimate, which mean to you what the infinite realization of God the Father means to the Eternal Son and to the Conjoint Actor in their absolute status of eternity existence. Far from harassing the creature, the infinity of God should be the supreme assurance that throughout all endless futurity an ascending personality will have before him the possibilities of personality development and Deity association which even eternity will neither exhaust nor terminate.

To finite creatures of the grand universe the concept of the master universe seems to be well-nigh infinite, but doubtless the absonite architects thereof perceive its relatedness to future and

Smrtnici, morontijanci, duhovi, finaliteri, Transcendentalisti i drugi, zajedno sa samim svemirima i svim drugim fazama stvarnosti, svakako imaju *potencijalnu finalnu sudbinu koja je apsolutna u vrijednosti*; ali sumnjamo da bilo koje biće ili svemir mogu u cjelosti postići sve aspekte takve sudbine.

Bez obzira na to koliko čovjek napreduje u shvaćanju Oca, vaš um uvijek posrće pred neobznanjenom beskonačnosti Oca-JA JESAM, neistraženog prostranstva koje ostaje neshvatljivo i nepojmljivo širom svih krugova vječnosti. Bez obzira na to koliko Boga čovjek bude postigao, uvijek će biti više Boga čije postojanje čovjek nećete ni naslutiti. Smatramo da je ovo slučaj i na transcendentalnim razinama kao što je slučaj u domenama finitne egzistencije. Potraga za Bogom je beskrajna!

Ova nesposobnost postignuća Boga u konačnom pogledu ne treba obeshrabriti kozmička stvorenja; vi uistinu možete i hoćete dostići razine Božanstva Sedmostrukog, Vrhovnog i Ultimnog, koji vama znače isto što beskonačna spoznaja Boga Oca znači Vječnom Sinu i Spojenom Činitelju u njihovom apsolutnom statusu egzistencije vječnosti. Umjesto što će vas ova ideja mučiti, beskonačnost Boga treba poslužiti kao najsnažnije uvjerenje da širom sve beskrajne budućnosti pred ulaznom ličnosti stoji mogućnost i prilika za razvoj ličnosti i uspostavu veze s Božanstvom koju ni sama vječnost ne može iscrpiti ili okončati.

Dok finitnim stvorenjima velikog svemira koncept glavnog svemira može djelovati gotovo beskonačno, apsonitni arhitekti istog ovog svemira nesumnjivo shvaćaju njegovu povezanost

unimagined developments within the unending I AM. Even space itself is but an ultimate condition, a condition of qualification *within* the relative absoluteness of the quiet zones of midspace.

At the inconceivably distant future eternity moment of the final completion of the entire master universe, no doubt we will all look back upon its entire history as only the beginning, simply the creation of certain finite and transcendental foundations for even greater and more enthralling metamorphoses in uncharted infinity. At such a future eternity moment the master universe will still seem youthful; indeed, it will be always young in the face of the limitless possibilities of never-ending eternity.

The improbability of infinite destiny attainment does not in the least prevent the entertainment of ideas about such destiny, and we do not hesitate to say that, if the three absolute potentials could ever become completely actualized, it would be possible to conceive of the final integration of total reality. This developmental realization is predicated on the completed actualization of the Unqualified, Universal, and Deity Absolutes, the three potentialities whose union constitutes the latency of the I AM, the suspended realities of eternity, the abeyant possibilities of all futurity, and more.

Such eventualities are rather remote to say the least; nevertheless, in the mechanisms, personalities, and associations of the three Trinities we believe we detect the theoretical possibility of the reuniting of the seven absolute phases of the Father-I AM. And this brings us face to face with the concept of the threefold Trinity encompassing the Paradise Trinity of existential status and the two subsequently appearing Trinities of experiential nature and origin.

s nezamišljenim razvojem u okvirima beskrajnog JA JESAM. Sam prostor je jedan ultimni uvjet, jedno uvjetno ograničenje *u* relativnoj apsolutnosti tihih zona srednjeg prostora.

U nepojmljivo udaljenoj budućnosti vječni trenutak finalnog upotpunjenja cijelog velikog svemira, nesumnjivo ćemo svi gledati unatrag na cijelu povijest kao ništa više od početka, jednostavnog stvaranja određenih finitnih i transcendentalnih temelja koji trebaju poslužiti još čarobnijoj metamorfozi neistražene beskonačnosti. U takvom budućem trenutku vječnosti glavni svemir će djelovati mlado; uistinu, on će uvijek biti mlad u usporedbi s neograničenim mogućnostima beskrajne vječnosti.

Mala vjerovatnoća postignuća beskonačne sudbine nikako ne staje na put razmišljanju o idejama u vezi ove sudbine i ne oklijevamo reći da ako tri apsolutna potencijala ikad budu mogla postati potpuno aktualizirana, moguće je zamisliti finitnu integraciju cjelokupne stvarnosti. Ova razvojna realizacija počiva na upotpunjenom aktualiziranju Neograničenog, Univerzalnog i Božanstva Apsoluta, tri potencijala čije sjedinjenje čini latenciju JA JESAM, suspendiranih stvarnosti vječnosti, iščekivanih mogućnosti koje stoje pred cijelom budućnosti i dalje.

Moramo priznati da su ovakve eventualnosti prilično udaljene; no unatoč tome, u mehanizmima, ličnostima i asocijacijama triju Trojstava vjerujemo da možemo detektirati mogućnost ponovnog ujedinjenja sedam apsolutnih faza Oca-JA JESAM. Ovo nas dovodi licem u lice s konceptom trostrukog Trojstva koje okružuje Rajsko Trojstvo egzistencijalnog statusa i Trojstva iskustvene prirode i porijekla koja iz njega prozilaze.

THE TRINITY OF TRINITIES

The nature of the Trinity of Trinities is difficult to portray to the human mind; it is the actual summation of the entirety of experiential infinity as such is manifested in a theoretical infinity of eternity realization. In the Trinity of Trinities the experiential infinite attains to identity with the existential infinite, and both are as one in the pre-experiential, pre-existential I AM. The Trinity of Trinities is the final expression of all that is implied in the fifteen triunities and associated triodities. Finalities are difficult for relative beings to comprehend, be they existential or experiential; therefore must they always be presented as relativities.

The Trinity of Trinities exists in several phases. It contains possibilities, probabilities, and inevitabilities that stagger the imaginations of beings far above the human level. It has implications that are probably unsuspected by the celestial philosophers, for its implications are in the triunities, and the triunities are, in the last analysis, unfathomable.

There are a number of ways in which the Trinity of Trinities can be portrayed. We elect to present the three-level concept, which is as follows:

1. The level of the three Trinities.
2. The level of experiential Deity.
3. The level of the I AM.

These are levels of increasing unification. Actually the Trinity of Trinities is the first level, while the second and third levels are unification-derivatives of the first.

THE FIRST LEVEL: On this initial level of association it is believed that the three Trinities function as perfectly synchronized, though distinct, groupings of Deity personalities.

TROJSTVO TROJSTAVA

Ljudskom umu nije lako predočiti prirodu Trojstva Trojstava; ovo je aktualna sumacija cjelokupnosti iskustvene beskonačnosti koja se kao takva ispoljava u teoretskoj beskonačnosti realizacije vječnosti. U Trojstvu Trojstava iskustvena beskonačnost postiže identitet s egzistencijalnim beskonačnim i ovi se spajaju u prediskustvenom, predegzistencijalnom JA JESAM. Trojstvo Trojstava je finalni izraz svega što se podrazumijeva u petnaest trojedinosti i povezanih triodita. Relativnim bićima nije lako shvatiti finalnosti, bilo da se radi o egzistencijalnim ili iskustvenim; one stoga uvijek moraju biti predstavljene kao relativnosti.

Trojstvo Trojstava postoji u više faza. Ono sadrži mogućnosti, probabilitete i neminovnosti koje predstavljaju zapreku imaginacijama bića koja postoje na daleko višim razinama od ljudske. Ono ima implikacije koje nebeski filozofi ne mogu niti pojmiti, kako njegove implikacije zalaze u područje trojedinosti, a trojedinosti su na koncu konca, neshvatljive.

Trojstvo Trojstava se može predočiti na više načina. Odabrali smo trirazinski koncept kako slijedi:

1. Razinu triju Trojstava.
2. Razinu iskustvenog Božanstva.
3. Razinu JA JESAM.

Ovo su razine sve većeg ujedinjenja. Ustvari, Trojstvo Trojstava je prva razina, dok druga i treća razina predstavljaju ujedinjenja-derivative prve razine.

PRVA RAZINA: Na ovoj izvornoj razini asocijacije vjerujemo da tri Trojstva djeluju kao savršeno sinhronizirane, premda zasebne, grupacije ličnosti Božanstva.

1. *The Paradise Trinity*, the association of the three Paradise Deities—Father, Son, and Spirit. It should be remembered that the Paradise Trinity implies a threefold function—an absolute function, a transcendental function (Trinity of Ultimacy), and a finite function (Trinity of Supremacy). The Paradise Trinity is any and all of these at any and all times.

2. *The Ultimate Trinity*. This is the deity association of the Supreme Creators, God the Supreme, and the Architects of the Master Universe. While this is an adequate presentation of the divinity aspects of this Trinity, it should be recorded that there are other phases of this Trinity, which, however, appear to be perfectly co-ordinating with the divinity aspects.

3. *The Absolute Trinity*. This is the grouping of God the Supreme, God the Ultimate, and the Consummator of Universe Destiny in regard to all divinity values. Certain other phases of this triune grouping have to do with other-than-divinity values in the expanding cosmos. But these are unifying with the divinity phases just as the power and the personality aspects of the experiential Deities are now in process of experiential synthesis.

The association of these three Trinities in the Trinity of Trinities provides for a possible unlimited integration of reality. This grouping contains causes, intermediates, and finals; inceptors, realizers, and consummators; beginnings, existences, and destinies. The Father-Son partnership has become Son-Spirit and then Spirit-Supreme and on to Supreme-Ultimate and Ultimate-Absolute, even to Absolute and Father-Infinite—the completion of the cycle of reality. Likewise, in other phases not so immediately concerned with divinity and personality,

1. *Rajsko Trojstvo*, asocijacija triju Rajskih Božanstava – Oca, Sina i Duha. Nemojte zaboraviti da Rajsko Trojstvo podrazumijeva trostruko djelovanje – apsolutno djelovanje, transcendentalno djelovanje (trojstvo Ultimnosti) i finitno djelovanje (Trojstvo Vrhovnosti). Rajsko Trojstvo je svaka i sve ove veze u svakom času i uvijek.

2. *Ultimno Trojstvo*. Ovo je božanska asocijacija Vrhovnih Stvoritelja, Boga Vrhovnog i Arhitekata Glavnog Svemira. Dok je ovo adekvatna prezentacija božanskih aspekata ovog Trojstva, treba zabilježiti da postoje i druge faze ovog Trojstva koje se, štoviše, naočigled savršeno koordiniraju s ovim aspektima božanstvenosti.

3. *Apsolutno Trojstvo*. Ovo je grupacija Vrhovnog Boga, Ultimnog Boga i Sproveditelja Kozmičke Sudbine u pogledu svih božanskih vrijednosti. Određene druge faze ove trojedine grupacije odnose se na nebožanske vrijednosti u ekspanzivnom kozmosu. Ali ove se sjedinjuju s fazama božanstvenosti upravo kao što se aspekti moći i ličnosti iskustvenih Božanstava trenutno nalaze u procesu iskustvene sinteze.

Povezivanje ovih triju Trojstava u Trojstvo Trojstava omogućuje neograničenu integraciju stvarnosti. Ova grupacija sadrži uzroke, intermedije i finale; interceptore, ostvaritelje i sproveditelje; početke, egzistencije i sudbine. Partnerstvo Oca-Sina postaje odnos Sina-Duha i neposredno poslije toga Duha-Vrhovnog, te dalje Vrhovnog-Ultimnog i Ultimnog-Apsoluta, sve do Apsoluta i Oca-Beskonačnog – do upotpunjenja kružnice vječnosti. Također, u drugim fazama koje nisu tako neposredno povezane s božanstvenosti i ličnosti,

does the First Great Source and Center self-realize the limitlessness of reality around the circle of eternity, from the absoluteness of self-existence, through the endlessness of self-revelation, to the finality of self-realization—from the absolute of existentials to the finality of experientials.

THE SECOND LEVEL: The co-ordination of the three Trinities inevitably involves the associative union of the experiential Deities, who are genetically associated with these Trinities. The nature of this second level has been sometimes presented as:

1. *The Supreme*. This is the deity consequence of the unity of the Paradise Trinity in experiential liaison with the Creator-Creative children of the Paradise Deities. The Supreme is the deity embodiment of the completion of the first stage of finite evolution.

2. *The Ultimate*. This is the deity consequence of the eventuated unity of the second Trinity, the transcendental and absonite personification of divinity. The Ultimate consists in a variably regarded unity of many qualities, and the human conception thereof would do well to include at least those phases of ultimacy which are control directing, personally experientible, and tensionally unifying, but there are many other unrevealed aspects of the eventuated Deity. While the Ultimate and the Supreme are comparable, they are not identical, neither is the Ultimate merely an amplification of the Supreme.

3. *The Absolute*. There are many theories held as to the character of the third member of the second level of the Trinity of Trinities. God the Absolute is undoubtedly involved in this association

Prvi Veliki Izvor i Centar samoostvaruje neograničenost stvarnosti oko kružnice vječnosti, od apsolutnosti samoegzistencije kroz beskrajnost samootkrivenja, do finalnosti samoostvarenja – od apsoluta egzistencijala do finalnosti iskustvenosti.

DRUGA RAZINA: Koordinacija triju Trojstava neminovno povlači asocijativnu uniju iskustvenih Božanstava koji su genetski povezani s ovim Trojstvima. Priroda ove druge razine je nekom prilikom bila predstavljena kao:

1. *Vrhovni*. Ovo je božanska posljedica jedinstva Rajskog Trojstva u iskustvenoj vezi sa Stvoriteljem-Stvaralačkom djecom Rajskih Božanstava. Vrhovni je božansko utjelovljenje upotpunjenja prvog stadija finitne evolucije.

2. *Ultimni*. Ovo je božanska posljedica javljanja jedinstva drugog Trojstva, transcendentalne i apsonitne personifikacije božanstva. Ultimni se sastoji od različito povezanog jedinstva mnogih osobina i ljudska koncepcija Ultimnog treba uključiti ako ništa drugo one faze ultimnosti koje usmjeravaju kontrolu, kose se mogu doživjeti u osobnom iskustvu i koje mogu biti sjedinjene naponskim djelovanjem, ali postoje i mnogi drugi neobznanjeni aspekti eventuiranog Božanstva. Dok su Ultimni i Vrhovni usporedivi, oni nisu identični, niti je Ultimni jedino amplifikacija Vrhovnog.

3. *Apsolutni*. Postoje mnoge teorije u vezi prirode treće osobe druge razine Trojstva Trojstava. Bog Apsolut nedvojbeno sudjeluje u ovom odnosu kao posljedica ličnosti konačnog

as the personality consequence of the final function of the Trinity Absolute, yet the Deity Absolute is an existential reality of eternity status.

The concept difficulty regarding this third member is inherent in the fact that the presupposition of such a membership really implies just one Absolute. Theoretically, if such an event could take place, we should witness the *experiential* unification of the three Absolutes as one. And we are taught that, in infinity and *existentially*, there is one Absolute. While it is least clear as to who this third member can be, it is often postulated that such may consist of the Deity, Universal, and Unqualified Absolutes in some form of unimagined liaison and cosmic manifestation. Certainly, the Trinity of Trinities could hardly attain to complete function short of the full unification of the three Absolutes, and the three Absolutes can hardly be unified short of the complete realization of all infinite potentials.

It will probably represent a minimum distortion of truth if the third member of the Trinity of Trinities is conceived as the Universal Absolute, provided this conception envisions the Universal not only as static and potential but also as associative. But we still do not perceive the relationship to the creative and evolutionary aspects of the function of total Deity.

Though a completed concept of the Trinity of Trinities is difficult to form, a qualified concept is not so difficult. If the second level of the Trinity of Trinities is conceived as essentially personal, it becomes quite possible to postulate the union of God the Supreme, God the Ultimate, and God the Absolute as the personal repercussion of the union of the personal Trinities who are ancestral to these experiential Deities. We venture the opinion

djelovanja Trojstva Apsoluta, dok je Božanstvo Apsolut egzistencijalna stvarnost vječnog statusa.

Teškoće pri konceptualnog razumjevanju ovog trećeg pripadnika počivaju u činjenici pretpostavke da ovakav odnos ustvari podrazumijeva samo jednog Apsoluta. Teoretski, ako bi do toga došlo, bili bi svjedocima *iskustvenog* ujedinjenja triju Apsoluta u jednom. A primili smo k znanju da u beskonačnosti kao i *egzistencijalno*, postoji samo jedan Apsolut. Dok nije sasvim jasno tko je ovaj treći pripadnik, naišli smo na postulat da on može ubrajati Božanski, Univerzalni i Beskonačni Apsolut u nekom obliku nezamislive povezanosti i kozmičke manifestacije. Zsigurno, Trojstvo Trojstava teško može postići puno djelovanje bez punog ujedinjenja triju Apsoluta, dok se tri Apsoluta teško mogu ujediniti bez potpunog ostvarenja svih infinitivnih potencijala.

Vjerovatno će doći do minimalnog iskrivljenja istine ako se uzme da je treći pripadnik Trojstva Trojstava Univerzalni Apsolut, ako pri ovoj pretpostavci zamislimo Univerzalnog ne samo kao statičkog i potencijalnog već i asocijativnog. Ali još ne shvaćamo njegov odnos naspram stvaralačkih i evolutivnih aspekata djelovanja cjelokupnog Božanstva.

Premda je teško zamisliti upotpunjeni koncept Trojstva Trojstava, ograničeni koncept nije tako teško formirati. Ako se druga razina Trojstva Trojstava zamisli kao u biti osobna, postaje sasvim moguće postulirati jedinstvo Boga Vrhovnog, Boga Ultimnog i Boga Apsoluta kao osobnih reperkusija jedinstva osobnih Trojstava koja počivaju u korijenima ovih iskustvenih Božanstava. Usudujemo se reći da će se ova tri iskustvena Božanstva

that these three experiential Deities will certainly unify on the second level as the direct consequence of the growing unity of their ancestral and causative Trinities who constitute the first level.

The first level consists of three Trinities; the second level exists as the personality association of experiential-evolved, experiential-eventuated, and experiential-existential Deity personalities. And regardless of any conceptual difficulty in understanding the complete Trinity of Trinities, the personal association of these three Deities on the second level has become manifest to our own universe age in the phenomenon of the deitization of Majeston, who was actualized on this second level by the Deity Absolute, acting through the Ultimate and in response to the initial creative mandate of the Supreme Being.

THE THIRD LEVEL: In an unqualified hypothesis of the second level of the Trinity of Trinities, there is embraced the correlation of every phase of every kind of reality that is, or was, or could be in the entirety of infinity. The Supreme Being is not only spirit but also mind and power and experience. The Ultimate is all this and much more, while, in the conjoined concept of the oneness of the Deity, Universal, and Unqualified Absolutes, there is included the absolute finality of all reality realization.

In the union of the Supreme, Ultimate, and the complete Absolute, there could occur the functional reassembly of those aspects of infinity which were originally segmentalized by the I AM, and which resulted in the appearance of the Seven Absolutes of Infinity. Though the universe philosophers deem this to be a most remote probability, still, we often ask this question: If the second level of the Trinity of Trinities could ever

zasigurno ujediniti na drugoj razini kao direktna posljedica rastućeg jedinstva njihovih ancestralnih i kauzativnih Trojstava koja ulaze u sastav prve razine.

Prva razina se sastoji od triju Trojstava; druga razina postoji kao ličnost-asocijacija iskustveno-evoluiranih, iskustveno-eventuiranih i iskustveno-egzistencijalnih ličnosti Božanstva. Bez obzira na bilo kakve konceptualne teškoće pri pokušaju razumijevanja potpunog Trojstva Trojstava, osobna asocijacija ovih triju Božanstava na drugoj razini postaje ispoljena našoj suvremenoj kozmičkoj dobi kao fenomen obožanstvljenja Majestona, koji je aktualiziran na ovoj drugoj razini činom Božanstva Apsoluta koje je djelovalo kroz Ultimni i u odgovor na inicijalni stvaralčki mandat Vrhovnog Bića.

TREĆA RAZINA: U neograničenoj hipotezi druge razine Trojstva Trojstava, počiva korelacija svih faza svih vrsta stvarnosti koje su postojale, koje jesu i koje mogu postojati u vječnosti beskonačnosti. Vrhovno Biće nije jedino duh već je i um i moć i iskustvo. Ultimni je sve ovo i mnogo više, dok u spojenom konceptu ove jednoće Božanstva, Univerzalnog i Neograničenog Apsoluta, postoji apsolutna finalnost cjelokupnog ostvarenja stvarnosti.

U jedinstvu Vrhovnog, Ultimnog i upotpunjenog Apsoluta, može doći do funkcionalnog preuskladenja onih aspekata beskonačnosti koje je izvorno segmentirao JA JESAM i koji su rezultirali pojavom Sedam Apsoluta Beskonačnosti. Premda kozmički filozofi smatraju da ovo predstavlja vrlo malu vjerovatnoću, svejedno, često postavljamo ovo pitanje: ako druga razina Trojstva Trojstava ikad bude mogla postići jedinstvo trojstva, kakve će biti

achieve trinity unity, what then would transpire as a consequence of such deity unity? We do not know, but we are confident that it would lead directly to the realization of the I AM as an experiential attainable. From the standpoint of personal beings it could mean that the unknowable I AM had become experiential as the Father-Infinite. What these absolute destinies might mean from a nonpersonal standpoint is another matter and one which only eternity could possibly clarify. But as we view these remote eventualities as personal creatures, we deduce that the final destiny of all personalities is the final knowing of the Universal Father of these selfsame personalities.

As we philosophically conceive of the I AM in past eternity, he is alone, there is none beside him. Looking forward into future eternity, we do not see that the I AM could possibly change as an existential, but we are inclined to forecast a vast experiential difference. Such a concept of the I AM implies full self-realization—it embraces that limitless galaxy of personalities who have become volitional participants in the self-revelation of the I AM, and who will remain eternally as absolute volitional parts of the totality of infinity, final sons of the absolute Father.

9. EXISTENTIAL INFINITE UNIFICATION

In the concept of the Trinity of Trinities we postulate the possible experiential unification of limitless reality, and we sometimes theorize that all this may happen in the utter remoteness of far-distant eternity. But there is nonetheless an actual and present unification of infinity in this very age as in all past and future universe ages; such unification is existential in the Paradise Trinity. Infinity unification as an experiential reality is unthinkable remote, but an unqualified unity of infinity now dominates the

posljedice ovakvog ujedinjenja božanstva? Ne znamo, ali smo uvjereni da bi ovo vodilo neposredno ostvarenju JA JESAM kao iskustvene dostiznosti. S točke gledišta ljudskog bića ovo može značiti da nepojmljivi JA JESAM može postati dijelom čovjekovog iskustva kao Otac-Beskonačni. Što bi ove apsolutne sudbine mogle značiti s neosobnog gledišta drugo je pitanje, pitanje koje jedino vječnost može pojasniti. Ali kad razmotrimo ove udaljene eventualnosti s gledišta osobnih stvorenih bića, možemo zaključiti da konačna sudbina svih ličnosti mora biti finalno poznavanje Oca Svih istih ovih ličnosti.

Kad filozofski zamislimo JA JESAM kao prošlu vječnost, on je usamljen, ne postoji nitko ovim njega. Ako se osvrnemo na buduću beskonačnost, ne vidimo kako se JA JESAM može promijeniti kao egzistencijal, dok smo skloni najaviti daleko veću iskustvenu razliku u budućnosti. Ovakav koncept JA JESAM podrazumijeva puno samoostvarenje – obuhvaća bezgraničnu galaksiju ličnosti koje svojom voljom slobodno sudjeluju u samoostvarenju JA JESAM i koje će vječno ostati apsolutni dobrovoljni dijelovi sveobuhvatnosti vječnosti, finalni sinovi apsolutnog Oca.

8. EGZISTENCIJALNO BESKONAČNO UJEDINJENJE

Pretpostavljamo da u konceptu Trojstva Trojstava može doći do iskustvenog ujedinjenja bezgranične stvarnosti i ponekad teoriziramo da se sve ovo može dogoditi u velikoj udaljenosti daleke vječnosti. Ali pored toga postoji aktualno i suvremeno ujedinjenje beskonačnosti u našoj dobi kao i u svim prošlim i budućim kozmičkim dobima; ovakvo ujedinjenje je egzistencijalno u Rajskom Trojstvu. Ujedinjenje beskonačnosti kao iskustvene stvarnosti je nepojmljivo udaljeno, ali kao

present moment of universe existence and unites the divergencies of all reality with an existential majesty that is *absolute*.

When finite creatures attempt to conceive of infinite unification on the finality levels of consummated eternity, they are face to face with intellect limitations inherent in their finite existences. Time, space, and experience constitute barriers to creature concept; and yet, without time, apart from space, and except for experience, no creature could achieve even a limited comprehension of universe reality. Without time sensitivity, no evolutionary creature could possibly perceive the relations of sequence. Without space perception, no creature could fathom the relations of simultaneity. Without experience, no evolutionary creature could even exist; only the Seven Absolutes of Infinity really transcend experience, and even these may be experiential in certain phases.

Time, space, and experience are man's greatest aids to relative reality perception and yet his most formidable obstacles to complete reality perception. Mortals and many other universe creatures find it necessary to think of potentials as being actualized in space and evolving to fruition in time, but this entire process is a time-space phenomenon which does not actually take place on Paradise and in eternity. On the absolute level there is neither time nor space; all potentials may be there perceived as actuals.

The concept of the unification of all reality, be it in this or any other universe age, is basically twofold: existential and experiential. Such a unity is in process of experiential realization in the Trinity of Trinities, but the degree of the apparent actualization of this threefold Trinity is directly

neograničeno jedinstvo beskonačnosti trenutno dominira suvremenim kozmičkim egzistencijama i ujedinjuje divergencije cijele stvarnosti kao egzistencijalnog veličanstva koje je *apsolutno*.

Kad finitna bića pokušaju shvatiti beskonačno ujedinjenje razina finalnosti sprovedene vječnosti, nađu se suočeni s ograničenjima intelekta svog finitnog reda egzistencije. Vrijeme, prostor i iskustvo predstavljaju zapreke čovjekovom konceptualnom shvaćanju; a pored toga, bez vremena, bez prostora i bez iskustva, stvoreno biće ne može postići niti ograničeno razumijevanje kozmičke stvarnosti. Bez vremenskog senzibiliteta, ni jedno evolutivno biće ne može shvatiti odnose slijeda događaja. Bez vremenske percepcije, stvorenja ne mogu razumjeti dubine istovremenosti. Bez iskustva, niti jedno evolutivno biće ne može postojati; jedino Sedam Apsoluta Beskonačnosti mogu transcendentirati iskustvo, dok i oni mogu biti iskustveni u određenim fazama.

Vrijeme, prostor i iskustvo su čovjekova osnovna pomoćna sredstva u relativnoj percepciji stvarnosti i u isto vrijeme njegove najveće zapreke u procesu potpunog shvaćanja stvarnosti. Smrtnici i mnoga druga kozmička bića imaju potrebu misliti o potencijalima kao nečemu što je već aktualizirano u prostoru i što sazrijeva u vremenu, dok cijeli ovaj proces ustvari predstavlja vremensko-prostornu pojavu koja se ne događa na Raju i u vječnosti. Na apsolutnoj razini ne postoji bilo vrijeme ili prostor; tu svi potencijali mogu biti predočeni kao aktuali.

Koncept ujedinjenja sve stvarnosti, bilo u ovoj ili bilo kojoj drugoj kozmičkoj dobi, u osnovi je dvostruk: egzistencijalan i iskustven. Ovakvo jedinstvo je u procesu iskustvenog ostvarenja u Trojstvu Trojstava, ali stupanj očiglednog aktualiziranja u ovom trostrukom Trojstvu direktno je

proportional to the disappearance of the qualifications and imperfections of reality in the cosmos. But total integration of reality is unqualifiedly and eternally and existentially present in the Paradise Trinity, within which, at this very universe moment, infinite reality is absolutely unified.

The paradox created by the experiential and the existential viewpoints is inevitable and is predicated in part on the fact that the Paradise Trinity and the Trinity of Trinities are each an eternity relationship which mortals can only perceive as a time-space relativity. The human concept of the gradual experiential actualization of the Trinity of Trinities—the time viewpoint—must be supplemented by the additional postulate that this *is* already a factualization—the eternity viewpoint. But how can these two viewpoints be reconciled? To finite mortals we suggest the acceptance of the truth that the Paradise Trinity is the existential unification of infinity, and that the inability to detect the actual presence and completed manifestation of the experiential Trinity of Trinities is in part due to reciprocal distortion because of:

1. The limited human viewpoint, the inability to grasp the concept of unqualified eternity.
2. The imperfect human status, the remoteness from the absolute level of experientials.
3. The purpose of human existence, the fact that mankind is designed to evolve by the technique of experience and, therefore, must be inherently and constitutively dependent on experience. Only an Absolute can be both existential and experiential.

proporcionalan nestanku ograničenja i nesavršenosti kozmičke stvarnosti. Ali potpuna integracija stvarnosti je neograničena i vječno i egzistencijalno prisutna u Rajskom Trojstvu u sastavu kojeg, u samom ovom kozmičkom trenutku, beskonačna stvarnost je apsolutno ujedinjena.

Postojanje iskustvenih i egzistencijalnih gledišta neminovno vodi stvaranju paradoksa koji dijelom počiva na činjenici da su Rajsko Trojstvo i Trojstvo Trojstava odnosi vječnosti koje smrtnici mogu shvatiti jedino kao vremensko-prostornu relativnost. Ljudska predodžba postupnog iskustvenog aktualiziranja Trojstva Trojstava – vremensko gledište – mora biti nadopunjena dodatnim postulatom da se tu već radi o faktualiziranju – sa stanovišta vječnosti. Ali kako je moguće pomiriti ova dva gledišta? Finitnim smrtnicima sugeriramo da prihvate istinu da je Rajsko Trojstvo egzistencijalno ujedinjenje beskonačnosti i da čovjek nema sposobnost detektiranja aktualne prisutnosti i upotpunjene manifestacije iskustvenog Trojstva Trojstava dijelom zbog reciprociteta izobličenja koje treba zahvaliti:

1. Ograničenom ljudskom gledištu, nesposobnosti shvaćanja koncepta neograničene vječnosti.
2. Nesavršenom ljudskom statusu, udaljenosti od apsolutne razine iskustvenog.
3. Cilju ljudske egzistencije, činjenici da je ljudskom rodu suđeno da evoluiru vještinom iskustva i da stoga mora zbog svojih usađenih i prirođenih osobina ovisiti o iskustvu. Jedino Apsolut može biti egzistencijalan i iskustven.

The Universal Father in the Paradise Trinity is the I AM of the Trinity of Trinities, and the failure to experience the Father as infinite is due to finite limitations. The concept of the *existential*, solitary, pre-Trinity nonattainable I AM and the postulate of the *experiential* post-Trinity of Trinities and attainable I AM are one and the same hypothesis; no actual change has taken place in the Infinite; all apparent developments are due to increased capacities for reality reception and cosmic appreciation.

The I AM, in the final analysis, must exist *before* all existentials and *after* all experientials. While these ideas may not clarify the paradoxes of eternity and infinity in the human mind, they should at least stimulate such finite intellects to grapple anew with these never-ending problems, problems which will continue to intrigue you on Salvington and later as finalizers and on throughout the unending future of your eternal careers in the wide-spreading universes.

Sooner or later all universe personalities begin to realize that the final quest of eternity is the endless exploration of infinity, the never-ending voyage of discovery into the absoluteness of the First Source and Center. Sooner or later we all become aware that all creature growth is proportional to Father identification. We arrive at the understanding that living the will of God is the eternal passport to the endless possibility of infinity itself. Mortals will sometime realize that success in the quest of the Infinite is directly proportional to the achievement of Fatherlikeness, and that in this universe age the realities of the Father are revealed within the qualities of divinity. And these qualities of divinity are personally appropriated by universe creatures in the

Otac Svih u Rajskom Trojstvu je JA JESAM Trojstva Trojstava i to što čovjek nije u stanju doživjeti Oca kao beskonačnog treba zahvaliti čovjekovim finitnim ograničenjima. Koncept egzistencijalnog, usamljenog, pred-Trojstvenog nedostižnog JA JESAM i postulat iskustvenog, dostižnog JA JESAM poslije Trojstva Trojstava je jedna te ista hipoteza; nikakva aktualna promjena ne nastupa u beskonačnom; svi očigledni razvoji postoje zahvaljujući uvećanom kapacitetu za spoznaju stvarnosti i kozmičkog cijenjenja.

JA JESAM, na koncu konca, mora postojati prije svih egzistencijala i poslije svega iskustvenog. Dok ove ideje ne moraju pojašnjavati paradokse vječnosti i beskonačnosti u ljudskom umu, one ako ništa drugo trebaju stimulirati finitne intelektualne u smjeru razmatranja ovih beskrajnih problema, problema koji će vas nastaviti intrigirati na Salvingtonu i kasnije kad postanete finaliteri i nastavite putovati u beskrajnu budućnost svojih vječnih života u prostranim svemirima.

Prije ili kasnije sve kozmičke ličnosti počinju shvaćati da najveće poduzeće vječnosti počiva u beskrajnom istraživanju beskonačnosti, neprestanom putu otkrivanja koji vodi u smjeru apsolutnosti Prvog Izvora i Centra. Prije ili kasnije svi postajemo svjesni da je cjelokupni rast stvorenog bića proporcionalan njegovoj identifikaciji s Ocem. Dostižemo razumijevanje da živi Bog predstavlja vječnu putovnicu za beskrajne mogućnosti same vječnosti. Smrtnici će jednom shvatiti da je uspjeh u ovom poduzeću Beskonačnog direktno proporcionalan postignuću sličnosti s Ocem i da su u ovoj kozmičkoj dobi stvarnosti Oca obznanjene u osobinama božanstvenosti. Kozmička stvorenja osobno postižu sve ove osobine božanstvenosti

experience of living divinely, and to live divinely means actually to live the will of God.

To material, evolutionary, finite creatures, a life predicated on the living of the Father's will leads directly to the attainment of spirit supremacy in the personality arena and brings such creatures one step nearer the comprehension of the Father-Infinite. Such a Father life is one predicated on truth, sensitive to beauty, and dominated by goodness. Such a God-knowing person is inwardly illuminated by worship and outwardly devoted to the wholehearted service of the universal brotherhood of all personalities, a service ministry which is filled with mercy and motivated by love, while all these life qualities are unified in the evolving personality on ever-ascending levels of cosmic wisdom, self-realization, God-finding, and Father worship.

[Presented by a Melchizedek of
Nebadon.]

u iskustvu božanskog života, a živjeti božanski znači aktualno živjeti volju Boga.

Materijalnim, evolutivnim, finitnim stvorenjima, život koji se temelji na življenju Očeve volje vodi direktno k postignuću dominacije duha u domeni ličnosti i dovodi ovo stvorenje jedan korak bliže shvaćanju Oca-Beskonačnog. Ovakav život koji je usmjeren prema Ocu počiva na temeljima istine, sensibiliteta ljepote i dominacije dobrote. Ovakva osoba koja poznaje Boga iznutra je iluminirana obožavanjem dok je spolja posvećena svesrdnom služenju univerzalnog bratstva svih ličnosti, suosjećajnoj službi koja je motivirana ljubavlju, dok su sve ove životne osobine ujedinjene u evolutivnoj osobi na sve višim razinama kozmičke mudrosti, samoostvarenja i obožavanja Oca.

[Predočio Melkizedek Nebadona.]